मिताहार *dass.*; *m.* mäfsiges Essen.

1. **मिति** *f.* Mafs, richtige Erkenntnis.

2. **मिति** *f.* Errichtung.

मित्र *m.* Freund (*auch n.*), die Sonne; *N. eines Âditya, Mannsn. n.* Freundschaft.

मित्रकर्मन् *u.* **°कार्य** *n.* Freundschaftsdienst.

मित्रकृति *f.*, **°कृत्य** *n. dass.*

मित्रगुप्त von Mitra gehütet, *Mannsn.*

मित्रता *f.*, **°त्व** *n.* Freundschaft.

मित्रद्रुह् (*Nom.* **°ध्रुक्**) Freundesverräter, treubrüchig.

मित्रद्रोह *m.* Freundesverrat; **°हिन्** = *vor.*

मित्रधित *n.* Freundschaftsbund.

मित्रधिति *f.*, **मित्रधेय** *n. dass.*

मित्रभेद् *m.* Freundesentzweiung, Freundschaftsbruch.

मित्रमहस् reich an Freunden.

मित्रलाभ *m.* Freundesgewinnung.

मित्रवत् *Adv.* als Freund.

मित्रवत्सल zärtlich gegen Freunde.

मित्रवन्त् Freunde habend.

मित्रसंप्राप्ति *f.* Freundesgewinnung.

मित्रसह *m. N. eines Königs u. eines Brahmanen* (*eig.* nachsichtig gegen die Freunde).

मित्रस्नेह *m.* Freundesliebe.

मित्रावरुण *m. Du.* Mitra und Varuṇa.

मित्रावसु *m. Mannsname.*

मित्रिन् befreundet.

मित्रिय Freundes-, freundlich.

मित्रीय्, **°यति** als Freund behandeln *o.* zum Freunde machen.

मित्र्य = **मित्रिय**.

मित्संज्ञा *f.* die Benennung mit (*g.*).

मिथ्, **मेथति**, **°ते** *u.* **मिथति** zusammentreffen (*meist feindl.*), hadern, zanken, jemd. (*Acc.*) Vorwürfe machen. *Med.* in Streit geraten.

मिथत्या (*Instr. adv.*) abwechselnd *o.* wetteifernd.

मिथस् *Adv.* zusammen (mit *Instr.*), unter einander, gegenseitig, wechselweise.

मिथःसमय *u.* **°समवाय** *m.* gegenseitige Übereinkunft.

मिथिल *m. Pl. Volksname.*

मिथु *u.* **मिथू** *Adv.* abwechselnd; verwechselt, verkehrt, falsch.

मिथुन gepaart, ein Paar bildend. *m. n.* Paar (*Mann u. Weib*), Pärchen (*Zwillinge*), Paar *überh.*; *n.* Paarung, Begattung. *Abstr.* **मिथुनत्व** *n.*

मिथुनी *mit* **भू** sich paaren, sich begatten mit (*Instr.*).

मिथुया (*Instr. adv.*) verkehrt, falsch.

मिथुस् *Adv. dass.*

मिथ्या *Adv. dass.*; umsonst, vergeblich. *Mit einem Verbum des Sagens* lügen, *mit* **कर्** *u. Neg.* nicht Lügen strafen, halten (*ein gegebenes Wort*); *mit* **भू** sich als unwahr erweisen.

मिथ्याज्ञान *n.* falsche Einsicht, Irrtum.

मिथ्याभियोगिन् falsch anklagend (*j.*).

मिथ्याभिशंसिन् *dass.*; **°शस्त** f. angeklagt.

मिथ्यावचन *u.* **°वाक्य** *n.* unwahre Rede, Lüge.

1. **मिथ्यावाद्** *m. dass.*

2. **मिथ्यावाद्** unwahr redend, lügnerisch.

मिथ्यावादिन् *dass.*

मिथ्यासाक्षिन् *m.* falscher Zeuge.

मिथ्योपचार *m.* falsche Freundlichkeit.

मिद्, **मेदयति**, **मेदते** fett werden. *Caus.* **मेदयति** *f.* machen.

मिन्दा *f.* körperlicher Fehler, Gebrest.

मिमङ्क्षु ins Wasser gehen wollend.

मिमर्दयिषु *u.* **मिमर्दिषु** zerdrücken wollend.

मिमिक्ष *u.* **°क्षु** gemischt.

मियेध *m.* Opfermahl.

मियेध्य am Opfermahl teilhabend.

मिल्, **मिलति** sich vereinigen, zusammenkommen mit (*Instr. mit u. ohne* **सह**, *Gen. o. Loc.*), sich einstellen, eintreten. *p.p.* **मिलित** zusammengekommen, vereinigt, eingetroffen. *Caus.* **मेलयति** zusammenkommen lassen, z. rufen, versammeln. **सम्** = *Simpl.*

मिश्र gemischt, vermengt, mannigfaltig; vermischt *o.* versehen mit, begleitet von (*Instr. mit u. ohne* **समम्**, *Gen. o.* —°). —° (*Pl.*) — und seine Genossen, — u. s. w.; °— *u.* —° (*Sgl.*) *als Ehren-*